

Jabba - the Boss!!

Stafetten!

Kennel Ulvedalen
v/Susan Hansen og Bo Petersen

Vi modtager hermed stafetten fra Steven Frigaard, og selvom vi ikke er ukendte i husky-klubben, tør vi godt løbe den næste tur inden, vi afleverer stafetten til Kenneth og Susanne Bendtsen, kennel Lusati.

Af Susan Hansen

Hvem gemmer sig bag kennel Ulvedalen?

Kennel Ulvedalen blev registeret under Dansk Kennel Klub 1. juni 2003 – kun 3 år efter, at vi fik vores første siberian husky. Resten af

historien kender de fleste nok og kan nikke genkendende til; der kom flere hunde til, familiebilens blev skiftet ud med en hundebil og endelig blev boligen også skiftet ud, så loven om større hundehold kunne blive opfyldt.

Ulvedalen bliver tegnet af Bo Petersen, 44 år, og Susan Hansen, 42 år, der begge er uddannede biologer fra henholdsvis universitetet og lærerseminariet, 8-10 siberian huskies fra 2 mdr. til 9 år samt 2 halv voksne piger på 16 og 18 år, der ofte assisterer ved enten træning eller det daglige arbejde med hundene.

Vi bor på en lille landejendom syd for Kalundborg ved Tissø, hvor vi udover hundene også nyder den fantastiske natur, der omgiver os. Vi følger dagligt med i fuglelivet og bor ikke langt fra et af de få steder i Danmark, hvor der lever oddere. Råvildtet ynder at spankulere tæt forbi hundegårdene, hvilket kan få hundene ud af hundehusene.

Hundene

Det er hundene det drejer sig om – 24 timer i døgnet! Når vi er hjemme med de mange praktiske ting, der er forbundet med et stort hundehold: Vanding, tilberedning af hundemad, der består af tørfoder samt BARF, de daglige lufte- og legeture i haven, rengøring af hundegårdene samt at samle de efterhånden mange efterladenskaber op, som 8 voksne hunde fint kan aflevere. Vi sørger for, at der aldrig ligger hundelorte i hverken haven eller i hundegårdene, da vi ønsker en så høj grad af hygiejne som muligt. Hundegårdene er derfor også med fast bund i form af fliser.

Vi sørger som regel også for altid at stille vores hunde op det samme sted på træningspladsen i skoven, hvor vi ved, at vi har samlet op efter os og fravælger andre pladser for at eliminere eventuelle smitterisici – måske lidt hysterisk, men det er bare så ærgerligt at være i gang med træningen og så pådrage hundene en maveinfektion.

Træning

Træningen begyndte for vores vedkommende i år d. 17. september, og vi håber på, at vi kan fortsætte helt til hen i maj, hvis alt går som det skal i løbet af sæsonen – vi har tidligere været ramt af uheld midt i en sæson, som, efter at de er kommet på afstand, godt kan få gang i lattermusklerne, men som var dybt frustrerende, da vi stod midt i det.

Vi træner 2-4 gang om ugen, men oftest bliver træningen lagt i weekenden samt een gang midt på ugen. Træningen foregår for det meste i Hvalsø Skoven, hvor DSHK/Sport Sjælland har fået etableret et fantastisk samarbejde med Skovfoged Hans Jessen, Odsherreds Skovdistrikt, der har muliggjort en parkeringsplads med perfekte forhold for både hunde og mennesker.

Begrebet ”Kaffeklubben” er én af de dejlige ting, der er fulgt med hundelivet – de mushere, der træner i Hvalsø, drikker morgenkaffe sammen efter træning, og i sommerperioden, når hundene ”ligger stille”, mødes vi hos hinanden til grillaftener eller kaffe/kage-eftermiddage for på den måde at holde kontakten og den sociale side ved lige. I Kaffeklubben støtter vi på den måde op om hinanden og hjælper med gode råd og praktisk hjælp. Det er guld værd, hvorfor det er så vigtigt at bevare den gode tone og stemning – til trods for

Træning i oktober

vores forskelligheder mht. hundetyper og mål for og med vores hundeliv. Når tanker og snakken til tider drejer sig om en eventuel fremtid i Sverige, er Kaffeclubben noget af det, som har betydning for vores hundeliv – én af de ting, der ikke flytter med, og som man nok også skal have med i sine hundeplaner, når man drømmer!

Det udadvendte hundeliv!

Som man til tider kan læse på vores hjemmeside, deltager vi i forskellige arrangementer, hvor vi sammen med vores siberian huskies fortæller historier om og livet med slædehunde. Vores hunde er efterhånden så vant til dette ”job”, at de ved, at de skal ”være på” i mange timer. JarJar lægger sig ofte fra start med bugen i vejret, og så er der inviteret til at klappe.

Det er vigtigt for os, at både vores hunde og de besøgende får en positiv oplevelse. Vi gør også meget ud af at fortælle specielt børn, hvordan man går til en hund, og hvordan man får den bedste kontakt – dette med udgangspunkt i et meget udmærket materiale udarbejdet af DKK. Når vi bliver bedt om at komme ud på

JarJar får en godbid af en skoleelev

skoler, har vi et krav om at komme dagen inden og fortælle om hundesprog og adfærd, da tiden ikke

er til det, når det først går løs med hundene.

Sverige

Det ultimative er ugerne i Funäsdalen i Sverige, hvor det rigtige slædehundeliv leves. De mange ture på slæden med hundene spændt foran er ”hvid lykke”. En slædetur er en naturoplevelse af de helt store: Hundene, der arbejder i front, lyden af poter i sneen, solens stråler i hundenes pels, mederne, der kører igennem sneen, og frosten i næseborene er det, som venter os i februar, og vi glæder os meget! Når man først har kørt på sne og fået den oplevelse i blodet, ja så må man bare have mere!

Træning til Nordic Open 2005

Vi oplevede vores første slædeferie sammen med Familien Frost, så enten kan vi beskyldes dem for vores ”narkomani” eller også kan vi takke dem for at have indviet os i den del af slædehundelivet – vi takker!!

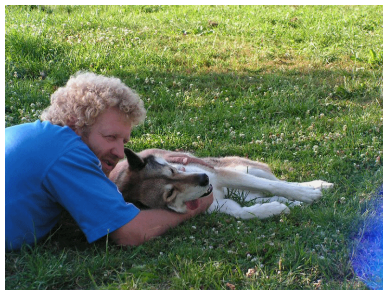
Som et ekstra krydderi deltager vi i Nordic Open i Åsarna og deltog i vores første konkurrence på sne i februar 2005. Vi vil – håber vi – fortsætte med at deltage i Nordic Open, hvor vi i første omgang satser på 4-hunde-sprintklassen. Med de nye hunde, der kommer til Ulvedalen, håber vi på på sigt at kunne gøre det helt okay.

En pris

Det har sin pris at satse på at leve hundelivet – det ved de fleste, der har bare mere end én hund. Men det, som vi siger nej til, får vi så rigeligt igen ved ”samlivet” med hundene. Vi har fået fantastiske naturoplevelser samt fået kontakt til mange forskellige mennesker på tværs af landegrænserne, som på en eller anden måde sætter sine spor. Vi har altid i de ting, som vi har foretaget os i vores liv gjort det 100 %, og det koster – til gengæld har vi fået 200 % tilbage, og det er jo ikke en dårlig forretning, vel?

Fremtid

Da vi ikke har en krystalkugle at spå i, kan det være svært at vide, hvad der sker – vi var ikke klar over, at vi for 5½ år siden ville være ejere af 10 hunde i år 2005 – udgangspunktet var én hund, som vi kunne have med på vores mange naturvandring. Vi har efterhånden ved egne oplevelser og

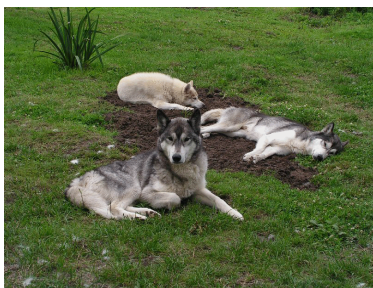

Riis og Bo slapper af!

erfaringer med racen fundet vores (slæde-)spor, og vi er ikke i tvivl om, at det er slædehundesporten vi vil, og vi håber meget på, at det fortsat vil være i DSHKs regi. I øjeblikket er vi dog noget i tvivl, da vi, som det kan læses i oktobernummeret af dette blad, kan se, at der er ved at ske en ændring af klubben i en retning, vi ikke ønsker – her tænker vi specielt

på klubbens medlemskab af FISTC. Gennem de sidste 4 sæsoner har vi lavet klubbens medlemsblad og har i de sidste par år været aktive i Sportsudvalg Sjælland. Men selvom vi har valgt at lægge bladudvalget på hylden for denne gang, har vi fortsat megen lyst til at lægge en stor indsats i klubregi og være med til at forme fremtiden for Dansk Siberian Husky Klub – hvis altså klubben fortsat kan tilbyde både de aktive og passive medlemmer nogle rammer, hvor det er muligt at udfolde sig, når man har en registreret siberian husky, selvom den efter nogens mening skulle have lidt skæve ben.

Vi overrækker hermed stafetten til Kenneth og Susanne og ønsker god tur!

“Sommerferie!”